

In dankbare herinnering aan

ALBERTUS VAN HET REVE,

echtgenoot van

MARIA, ENGELINA VAN DAM.

Hij werd geboren op 7 april 1904 te Enschede. – Gesterkt door het Heilig Sacrament der zieken overleed hij op 22 februari 1983 in het verpleeghuis „de Cromhoff” te Enschede.

De uitvaart voor hem vond plaats vanuit de kerk van de Verrijzenis des Heren op 25 februari.

„Ook bij het lachen kan het hart pijn hebben en het eind van de blijdschap kan verdriet zijn. (Spreuken 14, 13) Deze woorden uit't boek der spreuken vertellen ons veel van zijn leven.

Hij was een man, die blijdschap uitstraalde, hoewel hij toch al vroeg gehandicapt door het leven moest gaan. Door zijn vrolijkheid en humor was hij geliefd bij zijn familie en vrienden.

Hij genoot ervan om uit te gaan en mee te doen met het verenigingsleven want hij hield van de mensen.

Dat hij van de mensen hield, uitte zich ook in de tweede wereldoorlog,

toen hij met gevaar voor eigen leven mensen hielp.

Naast alle blijdschap, waar zijn hart vol van was, heeft hij ook het verdriet en het lijden in zijn leven moeten leren kennen. In de laatste jaren van zijn leven ging zijn gezondheid steeds meer achteruit. Voor hem was 't moeilijk om dat te aanvaarden.

Het accepteren van de rolstoel en de opname in 't verpleeghuis waren voor hem de moeilijkste momenten van zijn leven. Toch kon hij in 't verpleeghuis ook dankbaar zijn voor de hulp, welke hij ontving. Ook daar heeft hij geprobeerd te lachen, ook al was 't met pijn in het hart.

Bijzondere steun heeft hij steeds mogen ondervinden van zijn vrouw.

Zij was het aan wie hij zich steeds weer heeft kunnen optrekken.

Samen hebben zij daartoe de kracht mogen vinden bij God. Hun hart was met Hem verbonden in de goede en kwade dagen van hun leven. Mag God hem belonen voor de liefde en de vriendschap welke wij van hem ontvingen hebben.

Ik dank U hartelijk voor de belangstelling welke U getoond hebt na het overlijden van mijn man.

Mevrouw van het Reve--van Dam